

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/721/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

306/2012. (IX. 13.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2012. augusztus 7. napján előterjesztett panaszát a 2012. szeptember 13-án – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2012. augusztus 7-én postai úton terjesztette elő beadványát, amelyben előadta, hogy 2005. október 16-a óta él együtt mostohafiával M. L.-el, egy kétszobás családi házban, melynek mindkettő – 1/2-ed – 1/2-ed arányban – haszonélvezői. A panaszos korábban – esetenként nagyobb összegekkel – többször is anyagi segítséget nyújtott M. L.-nek, aki a panaszos szerint évtizedek óta alkoholista életmódot folytat. A panaszos megjegyezte még, hogy M. L. jogi képviselője a korábbi rendőrkapitány, aki jelenleg ügyvédként dolgozik és – a panaszos vélekedése szerint – M. L. valamennyi ügyét el tudja intézni rendőrségi kapcsolatai révén.

A panaszos viszonya időközben jelentősen megromlott M. L.-el, mert nevezett „lelkileg terrorizálja” a panaszost, aki ezért lényegében a szobájába bezárkózva kénytelen élni, még a mosdóhasználat is problémát okoz, mert fél attól, hogy mostohafia megtámadja. Egy alkalommal már előfordult, hogy M. L. berontott a panaszos szobájába és megfogta a 72 éves panaszos nyakát, aki végül úgy tudott kiszabadulni a szorításból, hogy mostohafiának

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

megmondta, hogy a rendőrségen már korábban jelentette M. L. vele szemben tanúsított viselkedését. A legutóbbi „összecsapás” 2012. július 26-án és július 27-én volt közöttük, ezért a panaszos kérte a Testülettől ügyének igazságos elbírálását, a távoltartási kérelmét elutasító, általa 2012. augusztus 6.-án átvett ... számú rendőrségi határozattal kapcsolatban.

2) A Testület titkárságának vezetője 2012. augusztus 16-án kelt levelében részletes tájékoztatást adott a panaszosnak a Testület hatásköréről, kitérve ebben arra is, hogy mivel a panaszossal szemben rendőri intézkedés, rendőri intézkedés elmulasztása, illetve kényszerítő eszköz alkalmazása nem történt, ezért a panaszban előadott sérelmeket a Testületnek nem áll módjában kivizsgálni.

3) A panaszos a Testület levelére válaszolva, 2012. augusztus 24-én postára adott beadványában megismételte panaszát és kérte annak kivizsgálását. Levelében előadta, hogy nem kívánja M. L. jogi képviselőjének rendőrségi kapcsolatait vizsgálat tárgyává tenni, ezzel szemben változatlanul kéri a 2012. július 30-án, a rendőrkapitányságon történtek kivizsgálását. A panaszos előadta, hogy ezen a napon feljelentést tett M. L. ellen, a 2012. július 27-én történtek miatt és kérte a távoltartás elrendelését. A rendőrnő, aki a jegyzőkönyvet felvette – panaszosi állítás szerint – többször is telefonált, valószínűleg a rendőrkapitányság vezetőjének, majd közölte a panaszossal, hogy nem kérhet távoltartást, „mivel nincs sérülés, még nem folyt vér és a panaszos még él”. Erre a panaszos azt válaszolta, hogy lelkiileg is lehet valakit terror alatt tartani, nemcsak fizikailag, mire a rendőr – újabb telefonálás után – közölte, hogy természetesen felveszi a panaszos kérelméről a jegyzőkönyvet. A panaszos az ügyben ugyanézen a napon délután tanúvallomást tett és három óra körül hagyta el a rendőrkapitányság épületét. Mivel ekkor már csak egy óra volt hátra a munkaidőből, és a panaszos által 2012. augusztus 2-án kézhez vett határozat 2012. július hó 30-án készült, a panaszos ebből arra következtetett, hogy a rendőrség érdemben nem vizsgálta az ügyet, hiszen a másik felet nyilvánvalóan ki sem hallgatták. Mindez pedig panaszosi álláspont szerint megalapozza a rendőri intézkedés elmulasztását, ezért kérte a Testület segítségét a ... számú ügyben.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján ugyanakkor kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. Egyéb esetben – így például közigazgatási hatósági eljárás keretében fogantatott cselekményekkel, valamint az ennek alapján készült hatósági határozatokkal kapcsolatosan – a Testület érdemi vizsgálatot, hatáskör hiányában, nem folytathat.

A Testület a panaszos előadása alapján megállapította, hogy a panaszos ügyében hozott határozat – amennyiben az eljárásra a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény rendelkezései alkalmazásának van helye – felülvizsgálatára, a hivatkozott jogszabály 10. §-ában foglaltak szerint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény alapján közigazgatási nemperes eljárásban a bíróság jogosult. Amennyiben a panaszos álláspontja szerint sérelmére bűncselekményt követtek el, és a hatóság az ezzel kapcsolatos bejelentése ellenére intézkedést nem tett, úgy az ilyen esetekre a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 196. §-a biztosítja a panasz lehetőségét.

III.

A Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján, hatáskörének hiányában a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. szeptember 13.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag